

CHRISTI
449.

LEONIS PAP.
10.

THEOD. 42. IMPP.
VALENTIN. 25.

intelligentiamque perducatur. Hæc ibi.

XLIII.
(a) Gelas.
in Conc.
Rom. de
libr. au-
thent.
* dispu-
nerit.

Sed audi de hac eadem epistola Gelasii Papæ decretum (a): *Probamus (inquit) epistolam B. Leonis Papæ ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum destinatam. Cujus textum quispiam si usque ad unum jota disputaverit*, & non eam in omnibus venerabiliter receperit; anathema sit.* Hæc ipse. His addimus, morem fuisse tum Romanæ tum omnium Occidentalium Ecclesiarum, eandem epistolam legere publice in Ecclesia, mense Decembris, ante Domini Nativitatem, quo tempore a majoribus celebrari consuevit Domini adventus in carnem: id quidem nos accepimus ex scripto codice sanctæ Mariæ ad Martyres: quod scilicet ea epistola Dominicæ incarnationis doctrinam absolutissimam contineret. Summis insuper eam extollit præconis Theodoretus in epistola ad ipsum S. Leonem postea data, & alii innumeri Orientales eandem divinis plane laudibus sunt prosecuti, eadem ut sacræ anchoræ in immenso fluctuum motu inhaerescerent.

XLIV.

Sed accipe de eadem illud admiratione dignissimum. Cum eam describendam accepissent Occidentales, & inter alios Episcopi Galliarum; ex illis tres insignioris nominis Antistites, Ceretius, Salonius atque Veranus, cum eam excerpissent, ipsum ab eis exaratam exemplar Romam ad eundem S. Leonem mittendum putarunt, ne quid minus a prototypo in eo haberetur exscriptum: post enim multa de eadem epistola ab ipsis effusa præconia, hæc habent (b): *Deprecamur, ut opus & præsentibus & futuris temporibus profuturum, quod nos asservandi studio solis mandare curavimus, sanctitas vestra percurrere, & si quid librarii errore defuerit, emendare dignetur: vel si salutarem lecturis omnibus paginam aliquo studii vestri accumulastis augmento, id ipsum addi libello, huic sollicita pietate jubeat: ut non solum plures sancti Episcopi fratres nostri per Gallias, verum etiam multi ex laicis filii vestri, qui epistolam istam magnopere pro veritatis manifestatione desiderant, remissam ad nos, & sancta manu vestra emendatam transcribere, legere, & tenere mereantur.* Hæc tres nominati Episcopi.

(b) Apud
S. Leon.
post ep. 51.
Quantum
fecerint
Galli epi-
stolam S.
Leonis.

XLV.

Considerasti ne in his, lector, candelam fidei Ecclesie Gallicane, cum licet doctissimi essent Episcopi, eandem Encyclicam epistolam excipientes, maxime timerent, ne vel in apice uno a fide scripta a Romano Pontifice discrepant? tantum enim apud eos vigeat erga supremum Antistitem cultus & observantia, ut ab ipsius decretis vel tenui linea declinare, ducerent esse sacrilegum atque impium, & a veritate omnino deficere.

Quam quidem dum tenuit observantiam ab omni prorsus hæreticorum labe illibata permanit omnium ore laudata Ecclesia Gallicana; cujus Antistites antiquæ gloriæ memores, tenacesque pristini comparati sibi ex Catholica fide splendoris non ut insensati Galatæ, sed sapientissimi Galli antecessores Episcopi ad numeros omnes, lineas, atque apices concordantes, & obedientes veritati, inhaerentesque Ecclesie Romanæ, retinentes quam a majoribus accepere Catholicam fidem; ne ab ea vel latum unguem aberrarent, more majorum, prototypum consulunt in archivo Romæ servatum. Sed jam Sancti Leonis tot tantisque laudibus celebrata reddenda est hic nobis epistola, cujus cum tot tantaque audiveris præclara præconia, te eam expetere, certo scimus: est hujusmodi (c):

Leo Episcopus dilectissimo fratri
Flaviano Constantinopolita-
no Episcopo.

*Lectis dilectionis tue litteris, quas miramur fuisse tam seras, & Gestorum Episcopatum ordine recensito: tandem quid apud vos scandali contigerit, atque contra integritatem fidei exortum fuerit, agnovimus, & quæ prius videbantur occulta, nunc nobis resecrata patuerunt: Quibus Eutyches, qui presbyterii nomine honorabilis videbatur, multum imprudens & nimis imperitus ostenditur; ut etiam de ipso dictum sit a Propbeta (d): Noluit intelligere ut bene ageret: iniquitatem meditatus est in cubili suo. Quid autem iniquius, quam impia sapere, & sapientioribus doctioribusque non credere? Sed in hanc insipientiam cadunt, qui cum ad cognoscendam veritatem aliquo impediuntur obscuro, non ad Propheticas voces, non ad Apostolicas litteras, nec ad Evangelicas auctoritates, sed ad semetipsos recurrunt. Sed * ideo magistri erroris existunt, quia veritatis discipuli non fuerunt. Quam enim eruditionem de sacris novi & veteris Testamenti paginis acquisivit, qui nec ipsius quidem Symboli initia comprehendit? Et quod per totum mundum omnium regenerantium voce depromitur, istius adhuc senis corde non capitur. Nesciens igitur quid deberet de Verbi Dei incarnatione sentire, nec volens ad promerendum intelligentiæ lumen in sanctarum Scripturarum latitudine laborare, illam saltem communem & indiscretam confessionem sollicito apprehendisset auditu, qua Fidelium universitas profiteatur, credere se in Deum Patrem omnipotentem, & Jesum Christum Filium ejus, unicum Dominum nostrum, qui natus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine: Quibus tribus sententiis omnium fere hæreticorum machina destruantur.*

(c) Leo

ep. 10.

XLVI.

Epistola

S. Leonis

ad Flavia-

num En-

cyclica.

(d) Ps. 35.

* Et.

Cum